

Η Λαϊκή Κυριαρχία του ΣΥΡΙΖΑ διακτινίστηκε στον Άρη και η Καταστολή προσγειώθηκε στις Καταλήψεις

Στις 13 Μαρτίου, οι δυνάμεις καταστολής εισβάλλουν και εκκενώνουν τον κατειλημμένο χώρο της Βίλλας Ζωγράφου, καθώς και την κατάληψη στέγης προσφύγων, στην Αλκιβιάδου 4. Την ίδια ώρα, η εκκένωση απέτυχε στο Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι Αγρινίου, το οποίο σύντροφοι/ισες ανακατέλαβαν.

Το παραμύθι του “κοινωνικού κράτους”, που πλασάρει τόσο καιρό η συγκυβέρνηση, μπορεί να μην έχει δράκο, έχει, ωστόσο, πλούσια αφήγηση από δημαγωγίες, καταστολή και μέτρα υποτίμησης της εργατικής μας δύναμης : Πλειστηριασμούς και νεομνημονιακές πολιτικές. Επιχειρήσεις εκκενώσεων κοινωνικών χώρων/καταλήψεων (και “διάλογο” με τα γκλομπ), συνεργασίες με το παρακράτος, κολλητιλίκια με νεοναζιστικά μορφώματα (π.χ φιέστες στο Καστελόρριζο, καταστολή αντιφασιστικών δράσεων). Ομηρία μεταναστών/ριών σε κέντρα κράτησης. Διαμόρφωση πολεμικού κλίματος. Σχεδιασμούς για την αναβάθμιση της παρακολούθησης, του ελέγχου και της περιφραξής του δημόσιου χώρου (βλέπε ΜΜΜ και ηλεκτρονικό εισιτήριο, μπάρες, απαγόρευση εισόδου στους “μη έχοντες”). Μια σειρά από μοτίβα του παρελθόντος επανέρχονται στην εξευγενισμένη εκδοχή που σερβίρει η εξουσιαστική αριστερά, για να υπηρετήσουν, ωστόσο, τους ίδιους ακριβώς κανιβαλλιστικούς σκοπούς : Την αναζήτηση νέων δρόμων ανάπτυξης του κεφαλαίου, υποτιμώντας -συνεχώς την εργατική δύναμη και αυξάνοντας, παράλληλα, το ποσοστό κέρδους των αφεντικών. Την δημιουργία ενός πλήθους ανέργων, αποκομμένου από τα βασικά αγαθά διαβίωσης, πνιγμένου σε χρέη και αβεβαιότητα, με στόχο την εύκολη διαχείριση - χειραγώγησή του. Την δημιουργία επενδυτικών ζωνών εντατικοποιημένης εργασίας. Την καταστολή και απαξίωση των δομών αγώνα και όσων αντιστέκονται.

Ο κύκλος της ολομέτωπης επίθεσης κράτους και κεφαλαίου χαράσσεται πλέον με “κόκκινη κιμωλία” και στην περιφέρειά του δημιουργείται ένα τοπίο πρόσφορο για τα επενδυτικά σχέδια μεγαλοεργολάβων, εταιρειών και μεγαλοεπενδυτών σε ό,τι αφορά τους ελεύθερους χώρους. Σε αυτό το πλαίσιο εντάσσονται και οι αισχρές δηλώσεις του μπατσο-υπουργού της αριστεράς Ν. Τόσκα, σχετικά με τη χρήση ιδιωτικών και δημοσίων κτιρίων, με τις οποίες προσπαθεί να απαξιώσει και να απονοηματοδοτήσει τις δομές του αγώνα, χαρακτηρίζοντάς τες : “Οχυρά που χρησιμοποιούνται από ‘‘ομαδούλες’’ ”! Πέρα από αυτή την αττάκα, ο μπατσο-υπουργός είναι αυτός που υπογράφει σε τηλεοπτική συνέντευξη (εκπομπή “Αυτοψία” 28/3/17) τη δημόσια “δήλωση μετάνοιας” του ΣΥΡΙΖΑ για το “κινηματικό” του παρελθόν, κλείνοντας, παράλληλα, το μάτι στους κεντροδεξιούς ψηφοφόρους. Λογικές που εξηγούν γιατί ο κατάλογος των υπηρεσιών που προσφέρουν οι σημερινοί διαχειριστές του κράτους στα αφεντικά μεγάλωσε, ήδη, μέσα σε έναν χρόνο, με την εκκένωση, συνολικά, πέντε καταλήψεων. Από αυτές, οι τέσσερεις ήταν φιλοξενίας και στέγασης μεταναστών και προσφύγων.

Ποιος είναι, όμως, ο σκοπός αυτών των κατασταλτικών επιχειρήσεων; Εδώ, πιστεύουμε ότι:

1) Εξυπηρετούν το δόγμα της αντιμετώπισης των μεταναστριών/ών με στρατιωτικούς όρους, μέσω του εγκλεισμού τους ή του περιορισμού τους σε χώρους στρατοπεδικού τύπου (που φτιάχνονται κατά το πρότυπο στρατοπέδων-φυλακών).- Σε “κέντρα υποδοχής”, δηλαδή, που στην πραγματικότητα λειτουργούν ως κέντρα κράτησης (υπό την ευθύνη, μάλιστα, του ελληνικού στρατού, σε συνεργασία με ΜΚΟ), όπως επίσης και σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, όπως η Αμυγδαλέζα, η οποία δεν σταμάτησε ποτέ να λειτουργεί κανονικά.

2) Εξυπηρετούν την ιδεολογική επίθεση σε βάρος του α/α χώρου και των αυτοοργανωμένων επιχειρημάτων που αποτελούν αυτή τη στιγμή ένα αγκάθι στα μελλοντικά αναπτυξιακά σχέδια κράτους και κεφαλαίου. Σε αυτό το σημείο, συναντάμε το sci-fi των κόκκινων εξουσιαστών. Εδώ, ο α/α χώρος συνδέεται με συμφέροντα εταιρειών security, πολυεθνικούς τρομοκράτες, την άνοδο της θερμοκρασίας στον πυρήνα της γης, τηλεμεταφορές και εξωγήινους εισβολείς!

3) Επαναφέρουν τη λογική ενός πανίσχυρου/αυταρχικού κράτους, το οποίο θα εγγυηθεί με κάθε μέσο τη συνθήκη υποδούλωσης της κοινωνίας. **Οι εκκενώσεις των καταλήψεων, σήμερα, μέσα στον**

οικιστικό ιστό, με την ανεμπόδιστη παρουσία των ΜΑΤ στις γειτονιές, δεν είναι απλές κατασταλτικές επιχειρήσεις. Ανοίγουν το δρόμο, δημιουργώντας παράλληλα μια νέα κανονικότητα, για τις αυριανές εκκενώσεις πρώτης κατοικίας, μέσω των πλειστηριασμών. Είναι η άσκηση ελέγχου των πόλεων σε περιόδους κοινωνικής οργής. Γι' αυτό η προσπάθεια εφαρμογής του δόγματος της δύναμης του κράτους επάνω στο ανταγωνιστικό κίνημα (και τους μετανάστες/ιες) είναι το όχημα που οδηγεί στην ολοκληρωτική κοινωνία. Και αυτό είναι υπόθεση ΟΛΩΝ.

Το απελευθερωμένο έδαφος της Βίλλας Ζωγράφου

Θα θέλαμε να σταθούμε λίγο περισσότερο στην περίπτωση της Βίλλας Ζωγράφου, καθώς πρόκειται για ένα όμορο εγχείρημα των ανατολικών συνοικιών. Θέλουμε να θυμίσουμε σε όσους/ες έσπειραν τα ΜΑΤ δίπλα από τον χώρο της αυτοοργανωμένης καλλιέργειας του «Μπαξέ», (του οποίου τα προϊόντα τροφοδοτούσαν συλλογικές κουζίνες) ότι το έδαφος που βρίσκεται η ΒΖ δεν ήταν, απλώς, ένας κατελιμμένος χώρος, αλλά ένα οργανωμένο, από το ανταγωνιστικό κίνημα, απελευθερωμένο έδαφος. Εκεί, χτίστηκαν σχέσεις και αναπτύχθηκαν αντιστάσεις απέναντι στο προηγούμενο κύμα υποτίμησης της ζωής μας, με τα πρώτα μέτρα και μνημόνια.

Από το 2011, το μέχρι τότε άδειο κτίριο της ΒΖ, στέγασε τις ανάγκες του κόσμου που κατέβηκε στο δρόμο και τις πλατείες, αποτέλεσε ένα αντιφασιστικό σημείο αναφοράς και πόλο συσπείρωσης στην περιοχή του Ζωγράφου (και γενικότερα στις ανατολικές συνοικίες), ενώ οι δραστηριότητες στον περιβάλλοντα χώρο, όπως αυτοοργανωμένες καλλιέργειες, συναυλίες, κατασκευή γηπέδου 5x5, δεντροφύτευση του χώρου κ.α, **πάντα με οριζόντιες και ισότιμες διαδικασίες**, αποτελούσαν το ζωντανό παράδειγμα ενάντια σε ένα καθεστώς που στηρίζεται στην περιφραξη και την εμπορευματοποίηση των ελεύθερων χώρων.

Στην ΒΖ, η αλληλεγγύη δεν ήταν ένα νεκρό σχήμα λόγου στο όνομα της ψηφοθηρίας, αλλά μια πραγματική σχέση. Υπήρχε μόνιμο χαριστικό παζάρι και στέγασε, προσωρινά, άστεγους και αδέσποτα. Γίνονταν εκδηλώσεις για φυλακισμένους αγωνιστές, απεργούς, ιατρικά έξοδα, δικαστήρια, σωματεία βάσης και εργατικές συλλογικότητες. Οργανώθηκαν, επίσης, μαθήματα χωρίς αντίτιμο για μαθητές γυμνασίου/λυκείου, ξένων γλωσσών, φωτογραφίας, ιστορίας, κινηματογράφου, θεάτρου, κ.α., καθώς και συναντήσεις μελέτης επιστημονικών και λογοτεχνικών έργων.

Την ίδια ώρα που κράτος και κεφάλαιο καλλιεργούσαν τον φόβο, τον θάνατο και την υποταγή της κοινωνίας, την ίδια στιγμή που οι αυτοκτονίες, τα κομμένα ρεύματα, η εξαθλίωση γίνονταν μόνιμη κατάσταση, τόσο εντός, όσο και στον περιβάλλοντα χώρο της Βίλλας Ζωγράφου, ανθούσε η αντίσταση, η ισοτιμία, η ζωή και η ζωντάνια, η πολυμορφία και η ανυπακοή...!

Γι' αυτό, η παραπληροφόρηση και τα ψέματα της Συριζαϊκής δημοτικής αρχής, περί “παρατημένου” και “εγκαταλελειμμένου” κτιρίου, δεν κάνει τίποτε άλλο, παρά να μας εξοργίζει περισσότερο. Γι' αυτό και το πρώτο πράγμα που πέτυχε η “επανοικειοποίηση” από τον δήμο, είναι η απαγόρευση εισόδου και κυκλοφορίας στο χώρο, η τοποθέτηση καμερών, ΜΑΤ και αστυνομίας, η αναζήτηση προσωπικού ασφαλείας (όπως, σεκιούριτυ με χρυσαυγίτικα “κονέ”). Πράγμα που αποκαλύπτει με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο, τι επιφυλάσσει το μέλλον γι' αυτούς τους χώρους, από τους “κόκκινους” ιδιοκτήτες, **που ήρθε η σειρά τους να βάλουν βαθιά το δάχτυλο στο μέλι των κονδυλίων και των επιχορηγήσεων.**

Χαρακτηριστικό είναι ότι εγκρίθηκε κονδύλι από τη δημοτική αρχή - με απ' ευθείας ανάθεση (!) - ύψους 85.000 € για “εργασίες επισκευής φθορών και ζημιών”, όπως αναφέρεται στα πρακτικά του δημοτικού συμβουλίου, τα οποία τονίζουν ότι προκλήθηκαν τα τελευταία 7 χρόνια που το κτίριο τελούσε υπό κατάληψη. Αυτά, για ένα κτίριο, το οποίο, αν και ήταν παρατημένο, όχι μόνον ανασκευάστηκε από τον κόσμο της κατάληψης, αλλά διατηρήθηκε, από τότε, σε άριστη κατάσταση.

Από τη θέση μάχης που κατέχουμε ως αναρχικοί/ες και καταληψίες, οι παραπάνω πολιτικές που εφαρμόζουν οι νεόκοποι διαχειριστές του κράτους δεν μας εκπλήσσουν. Προφανώς, γιατί μέσα από τη

δική μας οπτική και επεξεργασία, καμμία εξουσία και καμμία κυβέρνηση δεν νοιάζεται για την κοινωνία ούτε για το καλό των “από τα κάτω”. Κανένα κράτος δεν ενδιαφέρεται για τίποτα άλλο, εκτός από την κερδοφορία -του κεφαλαίου! Το κράτος έχει συνέχεια, όπως άλλωστε, δήλωνε και ο Αλέξης Τσίπρας, γι' αυτό και τα αφεντικά ανεξαρτήτως χρώματος και παράταξης, είναι τα ίδια.

Παρ' όλο που η ΒΖ βρίσκεται, προς το παρόν, στα χέρια της εξουσίας, είναι και θα παραμείνει ένα ζωντανό παράδειγμα αντίστασης και αγώνα. Είναι και θα παραμείνει κομμάτι του αστείρευτου πάθους για ελευθερία, σημείο αναφοράς του κοινωνικοταξικού πολέμου.

Οι καταλήψεις είναι το αντίπαλο δέος στη λογική των μεγαλοτσιφλικάδων και της καπιταλιστικής βαρβαρότητας, τα απελευθερωμένα εδάφη, όπου επαναδιαπραγματευόμαστε τους όρους ζωής μας και προετοιμαζόμαστε για την κοινωνική επανάσταση.

**Και θα τις υπερασπιστούμε με κάθε κόστος,
υψώνοντας το Τσεκούρι του Πολέμου...**

Κατάληψη Ανάληψης

